

Ένα μικρό, ελάχιστο μικρόβιο (δεν έχει καμιά σημασία αν είναι φυσικό ή τεχνητό) μέσα σε λίγους μήνες σμπαράλιασε και διέλυσε ολόκληρο τον πλανήτη και ξεγύμνωσε εντελώς τους τάχα και δήθεν ισχυρούς της γης, διέλυσε τους μύθους, τα παραμύθια και τα ψέματα της κυρίαρχης ιδεολογίας και προσγείωσε όλους τους ανθρώπους στη σκληρή πραγματικότητα, στον αληθινό κόσμο και στην πραγματική ζωή. Μοιάζει ο κορωνοϊός σαν τον δεσμώτη που δραπέτευσε από το σπήλαιο του Πλάτωνα και ήρθε να αναγγείλει σε όλους εμάς ότι τόσα χρόνια ζούμε σε ένα μύθο σε μια πλάνη. Νομίζαμε ότι αυτός είναι ο πραγματικός κόσμος, αλλά δυστυχώς όλο αυτό το ιδεολόγημα ήταν ένας μύθος. Τι ζει όλος ο πλανήτης στις δύσκολες ώρες που ζούμε.

1. Νόμισε ο σύγχρονος άνθρωπος ότι είναι πανίσχυρος, παντοδύναμος και ακτύπητος. Εφτιαξε όπλα ακατανίκητα, εκμηδένισε κι άλλο τις αποστάσεις και τις επικοινωνίες, επινοεί καθημερινά τεχνολογία ασύλληπτων δυνατοτήτων και εφαρμογών. Ήρθε όμως από το πουθενά ένα απειροελάχιστο μικρόβιο να του δείξει τις περιορισμένες δυνατότητές του.
2. Ο κάθε άνθρωπος όπου γης επιθυμεί έναν αξιοπρεπή θάνατο. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του να τα βιώσει αξιοπρεπώς. Αντ' αυτού τι είδαμε; Ο «πανίσχυρος» σημερινός άνθρωπος να βιώνει τον χειρότερο εξευτελιστικό θάνατο μέσα στην εντατική ενός νοσοκομείου εντελώς μόνος και απελπιστικά ανίσχυρος. Και το χειρότερο όλων, στην ταφή του, στην τελευταία του κατοικία, πάλι μόνος, χωρίς συγγενείς και φίλους, άκλαυτος, ασυνόδευτος και αμοιρολόγητος. Η έσχατη ταπείνωση και ο έσχατος ευτελισμός.
3. Τι βλέπουν τα μάτια μας τους τελευταίους μήνες; Όλο το βάρος της περιθαλψής και της φροντίδας των αρρώστων σε όλο τον πλανήτη να τον σηκώνουν αποκλειστικά και μόνο τα δημόσια νοσοκομεία και οι θαυμάσιοι αυτοί ήρωες και άνθρωποι με άλφα κεφαλαίο με τις άσπρες μπλούζες, γιατροί, νοσηλεύτες, νοσοκόμοι και όλο το άλλο προσωπικό. Ήταν και είναι όλοι αυτοί οι άνθρωποι της πρώτης γραμμής, που ορισμένοι πλήρωσαν με την ίδια

τους τη ζωή, πέφτοντας στο καθήκον, στην άνιση μάχη να βοηθήσουν τον συνάνθρωπο. Είναι όλοι αυτοί που πριν μερικούς μήνες και χρόνια, λαιδορήθηκαν, κατηγορήθηκαν, απειλήθηκαν με απόλυση και χλευάστηκαν σαν τεμπέληδες, άχρηστοι και αχρείαστοι. Ήταν το ίδιο δημόσιο σύστημα υγείας που σκοπίμως συρρικνώθηκε, υποχρηματοδοτήθηκε, συκοφαντήθηκε, ευτελίστηκε και αφέθηκε στην τύχη του. Σήμερα βέβαια με τον ιό, δέχεται ύμνους και τιμές.

4. Κι αλήθεια τι έχει να πει τωρινός υπουργός της Νέας Δημοκρατίας και τέως υπουργός υγείας, όταν κομπορρημονούσε και έκανε τον παλικαρά στα κανάλια ότι αυτός είναι μάγκας που με δική του εντολή απολύθηκαν περίπου 1500 γιατροί από το ΕΣΥ. Έλεγε τότε: «Εγώ τους απόλυσα, δεν είναι εντολή του Τόμσεν(του επιτρόπου της Εσπερίας), σιγά μην άφηνα τον Τόμσεν να μου πάρει τη δόξα!» Αλήθεια, τι έχει να πει τώρα αυτός ο λαλίστατος νάνος και παλικαράς από τους χιλιάδες των ανθρώπων της χώρας μας που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης; Ούτε μια συγγνώμη τουλάχιστον. Για να ζητήσεις συγγνώμη πρέπει να διαθέτεις και ανθρωπιά! Πού να βρεθεί ανθρωπιά σε τέτοια μυαλά και σε τέτοιες ιδέες!

5. Αμ κι αυτό πάλι. Βγαίνει άλλος τέως υπουργός της Νέας Δημοκρατίας (παλιός και τωρινός ένθερμος υποστηρικτής του νεοφιλελευθερισμού, ένθερμος οπαδός του Μίλτον Φρίντμαν και της σχολής του Σικάγου) και δηλώνει χωρίς αιδώ, χωρίς ντροπή, χωρίς σεβασμό στους χιλιάδες νεκρούς της οικουμένης περίπου τα εξής: «Προσοχή λέει να μη γιγαντωθεί ο κρατισμός! Προσοχή μην ξαναπέσουμε πάλι στα επιδόματα και τις παροχές! Τι πράγματα είναι αυτά; Τόσο αγώνα δώσαμε , ώστε οι άνθρωποι να πειστούν ότι ο φιλελευθερισμός, η ελεύθερη αγορά είναι η μόνη λύση και όχι τα επιδόματα. Τι χρειάζεται το επίδομα των 700-800 ευρώ; Θα ξαναμάθουν οι άνθρωποι στα επιδόματα. Η οικονομία και η χώρα μπήκε στο σωστό δρόμο και κινδυνεύουμε να έχουμε πτωχεύρισμα». Αυτά δηλώνει το αηδόνι του νεοφιλελευθερισμού. Έτσι είναι! Τα μνημόνια, η πτώχευση της χώρας, το πτωχεύρισμα στον Μεσαιώνα, η πλήρης διάλυση του κοινωνικού ιστού, όλα αυτά θεωρούνται ορθή πολιτική! Ο καθείς εφ' ώ ετάχθει! Αρκεί, τα κέρδη και μόνο τα κέρδη των οικονομικών κολοσσών της οικουμένης να είναι καλά και φυσικά και ο μισθός του κυρίου, ο μισθός του, που παπαγαλίζει αυτά τα ασύστολα αντιανθρώπινα ψεύδη!

6. Πόσα και πόσα παραμύθια δεν αράδιασαν στον ελληνικό λαό τα τελευταία τουλάχιστον 50 χρόνια! Και τι δεν μας είπαν! « Θα μπούμε στην ΕΟΚ και θα φάμε με χρυσά κουτάλια. Η ΕΟΚ θα μας εξασφαλίσει τα σύνορα! Θα μπούμε στο ευρώ, στον σκληρό πυρήνα της ΕΟΚ και το μέλλον της χώρας θα είναι λαμπρό». Αντί για όλα αυτά τι είδαμε! Όχι εξασφάλιση εθνικής κυριαρχίας δεν εξασφαλίσαμε, όχι κοινωνική αλληλεγγύη, αλλά απεναντίας τα αντίθετα. Δουλεύουμε τόσα χρόνια για τη Γερμανία, τη Μέρκελ και τους ισχυρούς της Ευρώπης. Ανά πάσα στιγμή κινδυνεύουμε να εμπλακούμε σε πολεμικές περιπέτειες και η τύχη μας εξαρτάται από τις διαθέσεις του γείτονα Σουλτάνου και των ισχυρών της γης. Για

ποια αλληλεγγύη μας μιλάνε; Την είδαμε την αλληλεγγύη τώρα με τον κορονοϊό. Καμιά βοήθεια στην Ιταλία, Ισπανία. Η Πολωνία δεν άφηνε τη ρώσικη βοήθεια να φτάσει στην Ιταλία. Οι «σύμμαχοι και αλληλέγγυοι» αρνούνται κάθε βοήθεια. Να είναι καλά η Κούβα του Κάστρο και του Τσε, «η καταραμένη Κούβα, η κομμουνιστική», η για πάνω από 50 χρόνια οικονομικά αποκλεισμένη από τη δήθεν πολιτισμένη δύση και, τώρα αυτή η καταραμένη και αφορισμένη στέλνει βοήθεια στην Ιταλία. Ιταλία που για 50 και χρόνια, συμμετείχε στον οικονομικό στραγγαλισμό της Κούβας! Αλήθεια τι πισωγυρίσματα της Ιστορίας είναι αυτά; Οι Ευρωπαίοι μονολιθικά κολλημένοι στα ένστικτα του πρωτόγονου ανθρώπου, δε στέλνουν βοήθεια, ενώ οι κολασμένοι της γης(κατά τους δυτικούς πάντα) Ρωσία, Κούβα δείχνουν το ανθρωπινό τους πρόσωπο. Να χαιρόμαστε και τους συμμάχους μας και την αλληλεγγύη τους. Μάλλον την αλληλεγγύη οι ισχυροί της Ευρώπης την εννοούν όταν είναι να πάρουν, όχι όταν είναι να δώσουν. Η παρουσία αυτού του μικρού (σε μέγεθος) ιού, ήρθε να μας διδάξει και να βάλει κάθε κατεργάρη στον πάγκο του και ίσως , λέω ίσως, να ανοίξει τα μυαλά όλων ημών, των αιωνίων πλανεμένων και των αιωνίως διαβιούντων στα κατάβαθα του σπηλαιού του Πλάτωνα.

7. Ένα και μόνο ένα συμπέρασμα βγήκε από την τρίμηνη αυτή δοκιμασία που περνάει η γη μας. Το συμπέρασμα αυτό λέει. Σε καμία περίπτωση η υγεία, η παιδεία και άλλες βασικές ανάγκες των ανθρώπων δεν πρέπει να αφήνονται στα χέρια ιδιωτών. Όλοι οι άνθρωποι του πλανήτη έχουν ιερό και απαραβίαστο δικαίωμα σε δημόσια δωρεάν νοσηλεία και σε δημόσια δωρεάν παιδεία.

8. Όλα τα τελευταία χρόνια τι πρότυπα κυριαρχούσαν; Να μεγαλώσεις, να σπουδάσεις, να φύγεις έξω ή να μείνεις μέσα και να τα οικονομήσεις. Χρήμα και πάλι χρήμα. Όσο ποια πολλά βγάζεις, τόσο ποιο μάγκας είσαι. Το τι θα προσφέρεις στην κοινωνία καμιά συζήτηση. Δεν ήταν τυχαίο που οι ανθρωπιστικές επιστήμες, φιλοσοφία, φιλολογία, κοινωνιολογία είχαν και έχουν απαξιωθεί εντελώς. Κάποιοι που μιλούσαν για ανθρώπινες αξίες και ανάγκες, ανθρώπινα δικαιώματα λαιδορούνταν, χλευάζονταν και η κοινωνία ή τους έβαζε στο περιθώριο ή τους αγνοούσε επιδεικτικά. Σε πολιτικό επίπεδο κυριάρχησε ο φιλελευθερισμός και ο νεοφιλελευθερισμός. Η ακραία εκδοχή των Μονεταριστών της σχολής του Σικάγου, μια αρρωστημένη και απάνθρωπη φιλοσοφία και θεωρία που διακήρυσσε και διακηρύττει ότι δεν χρειάζεται καμιά κρατική παρέμβαση πουθενά και τα πάντα πρέπει να αφεθούν στους νόμους της αγοράς. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής σκέψης τα βίωσε όλος ο πλανήτης, σε μεγαλύτερο βαθμό οι φτωχές χώρες, αλλά και οι πλούσιες. Τα ζούμε όλοι μας, τα ζει όλος ο πλανήτης σήμερα, γιατί βλέπουμε όπου ακόμα υπάρχουν(ή άφησαν) κάποιες δημόσιες δομές υγείας σε καλή κατάσταση, εκεί και η περίθαλψη των ασθενών είναι καλύτερη.

Τελειώνοντας, πιστεύω ότι η σκέψη των ανθρώπων στην μετά κορονοϊού εποχή θα αλλάξει και πρέπει να αλλάξει. Δεν μπορεί και δεν είναι δυνατόν δισεκατομμύρια άνθρωποι

στον πλανήτη μας να αφήνουν τις τύχες τους στα χέρια ορισμένων δυνατών και πλουσίων. Πάνω από τα κέρδη και τα πλούτη των λίγων ισχυρών της γης είναι οι ανθρώπινες ανάγκες. Η αγωνία εκατομμυρίων ανθρώπων για αξιοπρεπή και ανθρώπινη διαβίωση. Ο κορονοϊός μας έδειξε και μας δείχνει δυο πράγματα. Πρώτον. Η ανθρωπότητα πρέπει γρήγορα να απαλλαγεί από τους μύθους και τους δυνάστες της παίρνοντας η ίδια τις τύχες της στα χέρια της για μια ανθρώπινη κοινωνία με κέντρο τον άνθρωπο και όχι τα κέρδη. Δεύτερον. Υπάρχει κίνδυνος αυτή τη ζοφερή κατάσταση που ζούμε σήμερα, οι εξουσιαστές της ζωής μας όπου γης, να τη μετατρέψουν σε μόνιμη κατάσταση, σε μόνιμο τρόπο ζωής λίκν προσεχώς, με πολύ χειρότερους όρους από τους σημερινούς. Ας ευχηθούμε η σημερινή κατάσταση να μην είναι(και σε καμιά περίπτωση να μη γίνει) μια γενική πρόβα για το τι πρόκειται να βιώσουμε στο αμέσως προσεχές μέλλον. Ας ευχηθούμε όλοι μας η σημερινή κατάσταση να μην είναι ο δοκιμαστικός σωλήνας και το πειραματικό εργαστήριο για να μετρήσουν τις αντοχές μας, την προσαρμοστικότητά μας και την αντίδρασή μας.

Καλό κουράγιο, καλές αντοχές και καλή δύναμη.

Καρανάσιος Στέλιος

Το άρθρο έχει {hits}716{/hits} αναγνώσεις